

ZESPÓŁ
osób prowadzących zajęcia na studiach podyplomowych
„Edukacja bez przemocy”

Studia mają charakter praktyczny, nie naukowy, dlatego ci z nas, którzy mają stopnie i tytuły naukowe, pominęli je, przedstawiając się tutaj. Wszyscy jesteśmy praktykami.

Kolejność osób jest zgodna z kolejnością prowadzonych przez nie zajęć.

KIEROWNICZKA STUDIÓW I TRENERKA PROWADZĄCA WARSZTATY

Alicja Zagrodzka

trenerka empatycznej komunikacji, praktyczka Porozumienia bez Przemocy (NVC) i Edukacji Skoncentrowanej na Rozwiązaniach (ESR)

Jako historyczka wychowania wiem, jak bardzo przemocowe są tradycje europejskiej edukacji. Ja również, zaczynając działanie w szeroko rozumianej edukacji – i na uczelni, i w domu – stosowałam tradycyjne metody. Nie mogę zmienić przeszłości, mogę jednak zmieniać teraźniejszość i przyszłość. W coraz większym stopniu praktykuję edukację bez przemocy i marzę o tym, żeby przyczynić się do jej rozpowszechnienia. Stworzenie programu studiów podyplomowych „Edukacja bez przemocy” jest jednym ze sposobów, w jakie spełniam to marzenie.

Ukończyłam studia magisterskie z historii na KUL-u i studia podyplomowe z pedagogiki specjalnej „Profilaktyka i terapia trudności wychowawczych – pomoc dziecku i rodzinie” w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. M. Grzegorzewskiej w Warszawie. Ukończyłam również szkolenia uprawniające do prowadzenia warsztatów umiejętności wychowawczych I i III stopnia (dla rodziców i wychowawców oraz dla rodziców nastolatków) według programu „Szkoła dla Rodziców i Wychowawców” opracowanego w Ośrodku Rozwoju Edukacji.

Moje największe pasje to Porozumienie bez Przemocy (NVC) i Podejście Skoncentrowane na Rozwiązaniach (PSR). Ukończyłam szkolenie z NVC prowadzone przez trenerki z certyfikatem CNVC. Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach uczyłam się na szkoleniach z Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach, organizowanych przez CTSR: ukończyłam szkolenie podstawowe (TSR 1) i zaawansowane (TSR 2). Uczę się tego podejścia

nadal i stosuję je m.in. na uczelni, praktykując Edukację Skoncentrowaną na Rozwiązaniach. Zależy mi bardzo na integrowaniu *NVC* i *PSR/ESR* nie tylko z moją pracą, ale w ogóle z moim życiem.

Od ponad dwudziestu lat wykładam w APS-ie: obecnie prowadzę zajęcia z historii wychowania, radzenia sobie ze stresem i komunikacji interpersonalnej. Od około dziesięciu lat w Pallotyńskim Centrum Pomocy Duchowej SITIS prowadzę warsztaty rozwoju osobistego „Błogosławmy sobie” oraz warsztaty umiejętności wychowawczych dla rodziców i nauczycieli „Błogosławmy dzieciom” według autorskiego programu, który łączy Porozumienie bez Przemocy i „Szkółę dla Rodziców i Wychowawców” z duchowością chrześcijańską – w ten sposób staram się przeciwdziałać przemocy religijnej i przyczyniać do umacniania pokoju: wewnętrznego i pomiędzy ludźmi. Od kilku lat udzielam także indywidualnych konsultacji, szczególnie tym osobom, które chcą poprawić relację z dzieckiem, oraz tym, które doświadczają przemocy. Bardzo lubię towarzyszyć ludziom, którzy są w procesie zmiany, i sama też przy tym uczę się, rozwijam i zmieniam.

Prowadząc zajęcia grupowe – i w uczelni, i poza uczelnią – stosuję metody warsztatowe i staram się nie tyle uczyć, ile projektować bezpieczną przestrzeń do uczenia się i rozwoju: inspirowania się, doświadczania, eksplorowania, refleksowania, tworzenia. W edukacji bardzo ważny dla mnie jest kontakt z uczestnikami zajęć na poziomie człowiek-człowiek oraz szacunek wobec godności i wolności każdego człowieka, również mojej własnej.

Prywatnie jestem żoną, mamą czterech dorosłych córek i babcią dwóch wnuków.

Cieszę się na te studia i na wspólne doświadczanie edukacji bez przemocy 😊

TRENERZY PROWADZĄCY WARSZTATY

Agnieszka Podleśna

trenerka komunikacji empatycznej, coach i mediatorka

Wspieram ludzi, którzy chcą budować dobre relacje ze sobą i z innymi. Pracuję indywidualnie, z parami i grupami. Wierzę, że człowiek ma w sobie to, czego szuka. Dlatego lubię stwarzać taką przestrzeń, w której uczucia i potrzeby pozwalają mu to odkryć.

Moim marzeniem jest, by w edukacji potrzeby wszystkich (dzieci, nauczycieli i rodziców) były uznawane i brane pod uwagę. Wierzę, że będąc w kontakcie z naszymi potrzebami, możemy szukać rozwiązań, które służą nam wszystkim.

Moja droga uczenia się i przygotowywania do pracy z ludźmi wiodła poprzez studia (praca socjalna, polityka społeczna, dziennikarstwo i teologia), różne etapy Szkoły Trenerów Komunikacji opartej na Empatii w Warszawie (Podstawowe Rozróżnienia w NVC, Studium Rozwoju Integralnego, Kurs Doskonalenia Umiejętności Trenerskich i Komunikacji opartej na Empatii oraz Kurs Coachingu opartego na Empatii), a także Intensywny Kurs Mediacji NVC w Akademii NVC w Warszawie. Było to łącznie około 600 godzin pracy rozwojowej przy towarzyszeniu i wsparciu wielu ważnych dla mnie trenerek i trenerów NVC. Obecnie jestem w trakcie rocznego Kursu „Budowanie bezpiecznej więzi i integrowanie mózgu poprzez współbrzmienie” (*Resonant Healing*).

Jestem żoną i mamą piątki dzieci w wieku 9-17 lat. To właśnie w tym doświadczeniu życie spotyka mnie najbardziej, bo wciąż zaprasza do dostrzegania i uznawania tego, co ważne, choć nieraz zakryte.

Lubię przyrodę i aktywność fizyczną, bo tu doświadczam oddechu, lekkości i zabawy, które są u mnie regularnie w niedosycie.

Sylwia Kluczyńska

psycholog kliniczny

Jestem specjalistką psychologii klinicznej, certyfikowaną specjalistką ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, adiunktą w Instytucie Psychologii Stosowanej w Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, kierowniczką Studiów Podyplomowych „Poradnictwo Psychologiczne i Interwencja Kryzysowa”, wieloletnią pracowniczką Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Jestem też autorką publikacji z zakresu problematyki przemocy domowej oraz pomocy psychologicznej.

Udzielam pomocy psychologicznej osobom w sytuacjach kryzysowych.

Ewa Orłowska

**trenerka, nauczycielka uważności (ang. *mindfulness*) i współczucia (ang. *compassion*),
certyfikowana trenerka Porozumienia bez Przemocy (*NVC*)**

Moją pasją jest rozwój człowieka. Uważność postrzegam jako kompetencję XXI wieku, niezbędnie potrzebną w programach kształcenia dzieci i młodzieży. Umiejętności empatii i dialogu, praktykowane w edukacji, stanowią dla mnie podstawę stabilności naszego świata.

Moja droga zawodowa do prowadzenia szkoleń i warsztatów dzisiaj wiodła poprzez nauczanie na wielu poziomach edukacji: ukończyłam filologię germańską na UW, pracowałam w przedszkolu, byłam nauczycielką w szkole ponadpodstawowej i średniej, a także dyrektorką prywatnego gimnazjum i nauczycielką konsultantką w Ośrodku Rozwoju Edukacji.

W zakresie uważności mam ponad 30 lat praktyki własnej pod okiem nauczycieli w kraju i za granicą. Ukończyłam szkolenia nauczycielskie z wielu programów uważności dla dorosłych i młodzieży:

Rodzicielstwo z Uważnością i Współczuciem (*MCP*),

Program uważności dla młodzieży (*MBLC-YA*),

Kurs Życia opartego na współczuciu (*CBLC*),

Kurs *Mindful Education Teacher Training*,

Kurs Życia opartego na uważności (*MBLC*),

Kurs Kropka B Fundamenty – Uważność dla nauczycieli i rodziców (*dot B Fundamentals*),
certyfikat *Mindfulness in Schools Project*,

Kurs Kropka B – Uważność dla młodzieży (*dot B*), certyfikat *Mindfulness in Schools Project*,

Kurs Redukcja stresu w oparciu o uważność (*MBSR*), certyfikat *The Institute for Mindfulness-Based Approaches* w Niemczech.

Jestem także certyfikowaną trenerką Porozumienia bez Przemocy (*NVC*) (certyfikat *Center for Nonviolent Communication*), moderatorką grup nauczycielskich modelu fryburskiego (certyfikat *Universitaetsklinikum* we Freiburgu), absolwentką międzynarodowego programu „Intensywny kurs Mediacji w/g Porozumienia bez Przemocy” oraz absolwentką kursu *NVC* „Porozumienie w szkole”.

Jako nauczycielka medytacji i uważności prowadzę kursy uważności i współczucia.

Moją pracę opieram na intensywnym praktyce własnej: nadal się kształcę i jestem w kontakcie z wieloma nauczycielami uważności i ekspertami z zakresu uważności w edukacji w Europie i na świecie.

Jestem autorką kursu uważności *8 Lekcji Uważności* oraz programu *Krople Uważności* przeznaczonych dla nauczycieli, w których traktuję szkołę jako centrum rozwoju człowieka (podejście całościowe, *whole school approach*).

Od ponad 20 lat pracuję z grupami i indywidualnie, odkrywając, jak optymalnie pobudzać do pełnego rozwoju i jak tworzyć przestrzeń bezpieczeństwa i inspiracji do pokonywania wyzwań.

Jestem bardzo ciekawa nowej formuły pracy na APS, do jakiej zostałam obecnie zaproszona. Cieszę się na nasze spotkania i rozwijanie umiejętności uważności i empatii w codziennej pracy i życiu osobistym.

Adam Kusio

praktyk i propagator NVC (Porozumienie bez Przemocy) Marshalla B. Rosenberga

Po 18 latach w międzynarodowej firmie i życiowym wirażu staram się połączyć życie bez stosowania przymusu z utrzymaniem rodziny. Prowadzę warsztaty i grupy praktykujące oraz wspieram osoby w rozwiązywaniu konfliktów w duchu *Nonviolent Communication (NVC)* Marshalla Rosenberga. Koordynuję i prowadzę polską wersję całorocznego, internetowego kursu Thoma Bonda *Praktyka Współczucia* (www.praktykawspolczucia.pl).

Kompetencje trenerskie nabyłem w Szkole Warsztatu i Treningu Psychologicznego w Ośrodku Intra. Moje rozumienie ducha i praktyk *NVC* zdobyłem podczas ok. 700 godzin warsztatów i ćwiczeń prowadzonych przez kilkunastu trenerów z Polski i zagranicy.

Moje doświadczenia z edukacją są dwutorowe: z jednej strony jestem rodzicem, którego dzieci chodziły do Wolnej Szkoły Bullerbyn, a z drugiej strony pracowałem jako facylitator w Liceum w Chmurze.

Jestem mężem od 20 lat i ojcem dwóch cudownych nastolatków, i staram się jak najlepiej potrafię pełnić obie role, nieustannie poszukując sposobów na budowanie konstruktywnych relacji opartych na wolności i odpowiedzialności. Z realizacją bywa różnie, ale się nie poddaję.

Agnieszka Szrejter-Łoś

terapeutka, trenerka, superwizorka

Ukończyłam psychologię w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie (specjalność: Społeczna Psychologia Kliniczna). Jestem Certyfikowaną Specjalistką ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie PARPA, Certyfikowaną Ambasadorką Metody *Kids' Skills* (*Helsinki Brief Therapy Institute*), Certyfikowaną Superwizorką Podejścia Skoncentrowanego na Rozwiązaniach (CTSR), Certyfikowaną Terapeutką i Trenerką TSR (PSTTSR).

Jestem także członkinią Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (PTP) i Polskiego Stowarzyszenia Terapeutów Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach (PSTTSR), członkinią Rady Merytorycznej Centrum Terapii Skoncentrowanej na Rozwiązaniach w Warszawie, wykładowczynią Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (Stowarzyszenie Niebieska Linia), i nauczycielem dyplomowanym.

Pracuję jako terapeutka, trenerka, superwizorka. Od kilkunastu lat współpracuję z pracownikami oświaty i jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, i towarzyszę im w opracowywaniu optymalnych rozwiązań.

Ewa Stradomska

praktyczka Systemu Wewnętrznej Rodziny, trenerka komunikacji empatycznej

Lubię ludzi. Czternaście lat temu odkryłam, jak ważne dla mnie są relacje, i że to im – zarówno prywatnie, jak i zawodowo – chcę poświęcić życie. Na drodze poszukiwań odnalazłam Porozumienie bez Przemocy, które stało się dla mnie ścieżką kontaktu ze sobą i ścieżką

do drugiego człowieka. Kończąc kolejne szkolenia NVC (w tym intensywne szkolenie przygotowujące mnie do roli mediatora, studia trenerskie dla trenerów NVC, międzynarodowy intensywny trening prowadzony przez trenerów z różnych zakątków świata) zdobywałam kolejne umiejętności oraz gromadziłam zasoby, by towarzyszyć ludziom w odkrywaniu ich uczuć i potrzeb. Do dziś przeprowadziłam setki godzin warsztatów dla rodziców, nauczycieli, członków fundacji, pracowników firm. Współpracowałam m.in. z Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Cztery lata temu poznałam nurt terapeutyczny System Wewnętrznej Rodziny (SWR). To niezwykle podejście do pracy z człowiekiem i jego wnętrzem jest aktualnie w centrum moich zainteresowań, zarówno osobistych, jak i zawodowych. Uczestniczę w wielu szkoleniach SWR prowadzonych przez trenerów z całego świata: ukończyłam dwa stopnie szkolenia uprawniające mnie do pracy gabinetowej, asystuję trenerom w kolejnych szkoleniach. Pracuję indywidualnie z klientami zmagającymi się z różnymi problemami: zaczynając od objawów somatycznych poprzez trudności w związkach, do bardziej skomplikowanych przypadków, takich jak zaburzenia lękowe, stany depresyjne.

Chcę dalej posyłać świat to, czego sama się uczę, czego sama doświadczam. Z olbrzymią przyjemnością podzielę się ze studentami podejściem Systemu Wewnętrznej Rodziny, mocno wierząc, że model ten wesprze kontakt między nauczycielem a uczniem.

Prywatnie - jestem szczęśliwą żoną i mamą czterech córek. Pisałam już, że lubię ludzi 😊? Lubię pisać, czytać, doświadczać sztuki w różnych jej obszarach.

Anna Szulc

nauczycielka

Uczę matematyki w I Liceum Ogólnokształcącym im. Kazimierza Wielkiego w Zduńskiej Woli i wykładałam w UAM.

Od ponad dwudziestu lat wypracowuję metody uczenia się oparte o dobre relacje, wspierającą komunikację i wiedzę z zakresu neuronauk.

Jestem pomysłodawczynią i organizatorką cyklicznej ogólnopolskiej konferencji EMPATYCZNA EDUKACJA=>EMPATYCZNA POLSKA w Zduńskiej Woli.

Jestem też laureatką Konkursu Nauczyciel-mediator (2016), autorką książki *Nowa szkoła. Zmianę edukacji warto zacząć przy tablicy* (2019), współautorką *Statutu nieumarłego* (2021, 2023), współautorką publikacji *Nowa szkoła – szkoła wyższa* (2023) i współautorką projektu Wrocławskiego Parku Technologicznego *PROJEKTUJEMY PRZYSZŁOŚĆ*.

Marzeniem moim jest, by celem edukacji był rozwój człowieka i rozwój społeczny. Marzę o tym, by szkoła stała się miejscem, w którym efektywnie, w przyjaznych warunkach i z chęcią uczyliby się uczniowie. Marzę też o tym, by praca nauczyciela była powodem zadowolenia i satysfakcji. Chciałabym, by uczniowie i uczennice w szkole uczyli się i osiągnęli sukcesy na miarę swoich możliwości i zainteresowań, bez porównań, rankingów, nagród i kar; by respektowano bardzo dobre polskie prawo; by doceniano starania uczniów i wspierano ich w trudnościach. Marzę, by ocena postępów była informacją zwrotną, a nie powodem stresu i krytyki, i by zachęcała do pracy z błędem jako okazją do nauki.

Wioletta Dziarnowska

filozofka, coachka, tutorka i trenerka kompetencji miękkich

Od kilkunastu lat zajmuję się profesjonalnie coachingiem, pracując z osobami indywidualnymi oraz grupami. Dzielę się także tym, czym dla mnie jest doświadczenie relacji coachingowej: uważnością i umiejętnością towarzyszenia w spacerze po cudzym świecie znaczeń, zachwytem nad odmiennością i wewnętrznym bogactwem człowieka, szacunkiem i czułością dla jego sfer niemocy i wrażliwości oraz podążaniem za mądrością w szukaniu samorozumienia i za osiągnięciem dojrzałej miłości do siebie.

Moje osobiste spotkanie z drogą rozwoju w coachingu wynikało z głębokiej potrzeby znalezienia takiej drogi dostępu do człowieka i takiej możliwości wspierania go w rozwoju, która pozwoli na ujawnienie się pełni jego własnych możliwości i kształtowanie przez niego swojej drogi w oparciu o własne wybory z rozumiejącą akceptacją ich ograniczeń.

Wiedzę i umiejętności coachingowe nabywałam na kursach akredytowanych przez International Coaching Federation, których ukończeniem było ukończenie Coachwise Coaching Proficiency. Uczenie się na kursach pogłębiałam własnymi poszukiwaniami w zakresie kognitywistyki, psychologii pozytywnej i filozofii człowieka.

Pracuję jako adiunktka w Akademii Pedagogiki Specjalnej. W ramach dzielenia się wiedzą i doświadczeniem coachingowym prowadzę w APS studia podyplomowe: „Studium coachingu” i „Coaching, tutoring i myślenie projektowe w edukacji” oraz kilka przedmiotów związanych z coachingiem na specjalności „Edukacja dorosłych i coaching kariery zawodowej”.

Byłam współautorką i koordynatorką dwóch projektów wykorzystujących metodologię coachingu i adresowanych do osób profesjonalnie związanych ze sferą edukacji bądź dydaktyki akademickiej: trzyletniego projektu Akademia Liderów Oświaty, w którym brało udział ponad 300 osób związanych z zarządzaniem procesami edukacyjnymi w przedszkolach i szkołach różnego poziomu nauczania oraz projektu Doskonałość Dydaktyczna Uczelni, w którym wzięło udział ponad 120 osób – nauczycieli akademickich APS oraz kadry administracyjnej związanej z dydaktyką.

Moim marzeniem, które staram się realizować poprzez różne formy aktywności, jest obecność w sferze relacji międzyludzkich, w tym i przede wszystkim w relacjach nauczyciel-uczeń/student, autentycznego wsłuchiwanie się w drugą osobę i budującego ją doceniania jej wyjątkowości.

Prywatnie i z pasji jestem mamą dwóch studiujących córek, przyjaciółką wszystkich dzieci i zwierząt, przemieniającą czasami swój świat w poetyckie strofy lub kolejne rzędkie robótek na drutach.

WYKŁADOWCZYNIĘ UCZESTNICZĄCE W NAGRYWANYCH ROZMOWACH

Lidia Zabłocka-Żytka

psycholog kliniczny, psychoterapeutka

Jestem specjalistką psychologii klinicznej, adiunktem w Katedrze Psychoterapii i Poradnictwa Psychologicznego Instytutu Psychologii Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Łączę pracę naukową z praktyką kliniczną. W obszarze naukowym interesuję się głównie psychologią zdrowia oraz promocją zdrowia psychicznego i pomocą społeczną w różnych grupach. Jestem autorką i współautorką artykułów i monografii w zakresie promocji zdrowia psychicznego oraz pomocy osobom przewlekle chorym somatycznie.

Jako praktyczka od 15 lat pracuję z dorosłymi doświadczającymi kryzysów zdrowia psychicznego, migrantami oraz osobami przewlekle chorującymi somatycznie. Wszystkie te sytuacje są podstawą doświadczania kryzysu i różnorodnych jego skutków. W sytuacji kryzysu komunikacja oraz adekwatne wsparcie jest kluczowe i daje szansę

na efektywne poradzenie sobie z trudnym doświadczeniem – o tym uczę i w tym zakresie szkole różnych grup profesjonalistów, m.in. nauczycieli, lekarzy, psychologów. Pracuję nad tym także z pacjentami i klientami, którzy zgłaszają się do mnie po pomoc.

Urszula Wróblewska

trenerka uważnej edukacji i technik obniżających poziom stresu

Jestem trenerką uważności i technik relaksacji, instruktorką *nordic walking*, autorką programu obniżania poziomu stresu „TiT” oraz zajęć edukacyjnych dla młodzieży: „Stop. Stacja: Relaksacja”, współautorką metody HorseOff.

Posiadam wieloletnie doświadczenie w prowadzeniu zajęć, warsztatów i kursów opartych na własnych autorskich programach z zakresu uważności. Od kilku lat organizuję studentom systematyczne zajęcia z uważności i badam skuteczność *mindfulness* w procesie edukacyjnym, dlatego nazywają mnie „profesorka od stresu”. Prowadzę zajęcia relaksacyjne z seniorami, warsztaty z *mindfulness* dla nauczycieli oraz kursy grupowe w ramach turnusów psychologiczno-terapeutycznych.

Posiadam dwudziestoletnie doświadczenie dydaktyczne, badawcze i naukowe. Napisałam ponad 90 publikacji, uczestniczyłam w 50 konferencjach i sympozjach zagranicznych i krajowych, brałam udział w 15 stażach i wyjazdach studyjnych, zrealizowałam 10 grantów naukowych i społecznych.

Jestem absolwentką studiów pedagogicznych (5-letnie studia magisterskie, UwB), psychologicznych (2-letnie studia podyplomowe z uważności, SWPS w Warszawie), ekonomicznych (roczne studia podyplomowe z zarządzania kapitałem ludzkim, UWM w Olsztynie). Ukończyłam cykl szkoleń *MBSR (Mindfulness-Based Stress Reduction)* przy certyfikowanym nauczycielu z Institute for Mindfulness – Based Approaches. Od 2003 roku systematycznie uczęszczam na zajęcia jogi i samodzielnie rozwijam praktykę *mindfulness*. Od 2018 roku doskonalę swoją ścieżkę uważności pod opieką Żanety Hołowni, dyplomowanej nauczycielki jogi Sivanandy z Yoga Alliance USA.

Stale podnoszę swoje kwalifikacje. Ukończyłam liczne warsztaty i kursy doskonalące ze wsparcia i pomocy terapeutyczno-pedagogicznej, z *mindfulness* i technik relaksacyjnych (m.in.: „Techniki oddechowe według Butejki”, „Rozluźnij się – trening radzenia sobie ze stresem i uwalniania napięcia z ciała oraz umysłu poprzez ćwiczenia wprowadzające spokój i odprężenie”, „*Mindfulness* czyli elementy treningu uważności”, „Wykorzystanie technik

relaksacyjnych w walce ze stresem”, „Zajęcia rozwijające umiejętności zapamiętywania i uczenia się”) oraz ze wsparcia i pomocy terapeutyczno-pedagogicznej.

Ponadto jestem mamą, partnerką, kobietą zaangażowaną i szczęśliwą, która spełnia się w wielu obszarach codzienności. Jednocześnie też wiem, jak to jest być w ciągłej gonitwie myśli, w stresie, z problemami i trudnościach. Moim antidotum jest uważność i przeżywanie życia w jego jedynym i niepowtarzalnym momencie. W *mindfulness* znalazłam dystans, zrozumienie i współczucie dla siebie i innych. Kocham życie, moją rodzinę, przyjaciół, spokój i każdą porę roku. Lubię inspirujące i uczące spotkania z ludźmi, lubię czytać i pisać książki, podróżować daleko i spacerować całkiem blisko. Jestem zadowolona światem. Jestem wdzięczna za różnorodność postaw i poglądów, za przyrodę oraz za każdy dzień, który minął, trwa i będzie.

Marzena Żylińska

metodyczka, założycielka Budzącej Się Szkoły

Zajmuję się metodyką, prowadzę szkolenia i warsztaty dla nauczycieli. Jestem autorką artykułów i książek dla nauczycieli (m.in. *Neurodydaktyka*, *Nurty edukacji alternatywnej w świetle wiedzy o procesach uczenia się* (red.)), a także dla dzieci (m.in. *A co za to dostanę?*, *Szkoła na marę szyta*). Przez wiele lat kształciłam przyszłych nauczycieli i prowadziłam seminaria metodyczne. Zajmuję się również tworzeniem materiałów dydaktycznych, umożliwiających uczniom rozwijanie kreatywności, autonomii i krytycznego myślenia.

Założyłam i prowadzę Fundację Budząca Się Szkoła, której celem jest inicjowanie oddolnych zmian systemu edukacji. Prowadzę też firmę szkoleniową Edukatorium i małe wydawnictwo.

Marzę o szkołach, do których uczniowie i nauczyciele będą chodzić z radością. Wierzę, że wszystko jest możliwe o tyle, o ile sami uwierzemy, że mamy wpływ na to, jak wygląda świat wokół nas. Jeśli chcemy, żeby świat był lepszy, stwórzmy nowy model szkoły, który będzie lepiej odpowiadać na potrzeby i zostanie oparty nie na przekonaniach, ale na aktualnej wiedzy.

Joanna Mytnik

liderka zespołu Centrum Nowoczesnej Edukacji Politechniki Gdańskiej

Jestem liderką zespołu Centrum Nowoczesnej Edukacji na Politechnice Gdańskiej (www.cne.pg.edu.pl), jestem też biologką. Posiadam ponad 25 lat doświadczenia w pracy dydaktycznej i trenerskiej. Celem moich działań jest zmiana sposobu myślenia o roli nauczyciela i przebudowa obecnego systemu edukacyjnego. Moje kluczowe obszary eksperckie to: zmiana w edukacji, neuronauki, gamifikacja, *active learning*, nowe technologie, ocenianie bez stopni, *AI* w edukacji.

Jedną z moich życiowych pasji jest projektowanie skutecznych procesów uczenia się, kreowanie przestrzeni partnerskiej relacji w edukacji, szukanie sposobów motywowania studentek i studentów do podejmowania inicjatywy i postawy proaktywnej w procesie uczenia się, wspieranie nauczycielek i nauczycieli w ich pracy dydaktycznej i wspieranie młodych oraz małych ludzi w nauce metod skutecznego uczenia się.

W edukacji ważne dla mnie są relacje, emocje, poczucie wspólnoty, współpraca, możliwość wyboru, poznanie każdego. Staram się, by uczenie się było dla uczących się fascynującą przygodą. Swoim doświadczeniem dzielę się z nauczyciel(k)ami wszystkich etapów edukacyjnych.

Projektuję i wdrażam niestandardowe metody i narzędzia, m.in. budując fabularne systemy motywacyjne (gamifikację od 2013). Jestem pomysłodawczynią i organizatorką cyklu ogólnopolskich Konferencji Dydaktyki Akademickich „Ideatorium” (od 2014) i „Grywalizacja w edukacji”. Jednym z najważniejszych wyróżnień jest dla mnie nagroda Nauczyciel Roku im. Mrongowiusza dla najlepszych nauczycieli akademickich Uniwersytetu Gdańskiego (2019).

Więcej o mnie na mojej stronie, tam też dzielę się moimi materiałami edukacyjnymi dla nauczycieli (infografiki, nagrania wystąpień): www.joannamytnik.com

Monika Czyżewska

nauczycielka akademicka i tutorka

W trakcie studiów politologicznych (na specjalności polityka społeczna) na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego marzyłam o pracy w organizacji pozarządowej. W ramach praktyk trafiłam do pozarządowego Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, gdzie po raz pierwszy zetknęłam się z Porozumieniem bez Przemocy (*NVC*). Praktyki przerodziły się w pracę etatową: byłam konsultantką w telefonie zaufania oraz organizatorką współpracy instytucji i organizacji pozarządowych, które działają na rzecz walki z przemocą domową. Później pracowałam w Fundacji Dzieci Niczyje (obecna nazwa: Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę), gdzie zajmowałam się tematem zapobiegania przemocy wobec dzieci. Kolejnym krokiem w moim życiu zawodowym było podjęcie pracy w Akademii Pedagogiki Specjalnej w katedrze zajmującej się rozwojem lokalnym i polityką edukacyjną. Obecnie jestem adiunktą w Katedrze Społecznych Podstaw Rozwoju Oświaty w Instytucie Pedagogiki APS.

W 2010 roku zaczęłam zajmować się tutoringiem szkolnym i akademickim. Uzyskałam certyfikat tutora w Collegium Wratislaviense z Wrocławia. We współpracy z Collegium zaczęłam pracować jako trenerka, tutorka oraz superwizorka tutoringu w programach na rzecz młodzieży, m.in. byłam tutorką 8 liderek w programie dla społecznie zaangażowanych licealistów. Od 2020 roku jestem uczelnianą koordynatorką zespołu ds. wdrażania tutoringu na APS. Dzięki tutoringowi mogłam zagłębić się w takie pasjonujące tematy jak ocenianie kształtujące czy dialogiczna informacja zwrotna. Aktualnie działam w Centrum Doskonalenia Dydaktycznego APS – komórce, która ma na celu wspieranie pracowników i pracowniczek naszej Uczelni w coraz lepszej pracy dydaktycznej i w trosce o własny dobrostan.

Naukowo jestem zainteresowana edukacją, która pomaga się uczyć, problematyką kultury szkoły oraz dobrostanu dziecka. Rozpaczynam działania w zespole badawczym, w którym zajmę się muzeoterapią wykorzystywaną w pracy z dziećmi – świadkami i ofiarami przemocy.

Wierzę, że edukacja może być procesem wzbogacającym życie. Jeśli chcę, żeby moi studenci i studentki tego doświadczyli, potrzebuję mieć pewność, że mają wolny wybór, aby chcieć wziąć w tym udział – dlatego jako nauczycielka staram się bardziej wspierać moich studentów, niż nimi kierować. W pracy ze studentkami i studentami dużą wagę przywiązuję do rozwijania umiejętności refleksyjnego myślenia. Moim celem jest w taki sposób oceniać pracę studenta/studentki, by ocena ta (przekazywana na bieżąco, w sposób kształtujący i uwzględniający dialog z osobą ocenianą) pomagała im poznawać swoje mocne strony.

Jestem też miłośniczką architektury helleńskiej i radiowej „Dwójki”.

Ewa Bilska

Jestem adiunktem w Zakładzie Psychopedagogiki Resocjalizacyjnej w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej oraz certyfikowaną specjalistką w zakresie pomocy ofiarom przemocy w rodzinie.

W trakcie wieloletniej współpracy z Ogólnopolskim Pogotowiem dla Ofiar Przemocy w Rodzinie ukończyłam Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Studium Pomocy Psychologicznej, zdobywając w ten sposób przygotowanie do pracy z osobami doświadczającymi przemocy w rodzinie. Wkrótce sama prowadziłam szkolenia dla specjalistów zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, między innymi w ramach Niebieskiej Akademii oraz innych szkoleń specjalistycznych.

Doświadczenie zawodowe rozwinęłam, prowadząc konsultacje telefoniczne w Ogólnopolskim Telefonie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” oraz w Telefonie Wsparcia w Kryzysie Emocjonalnym 116 123, w którym do dziś zajmuję się wspieraniem osób w stanie kryzysu emocjonalnego.

W 2011 roku uzyskałam certyfikat specjalistki w zakresie pomocy ofiarom przemocy w rodzinie Instytutu Psychologii Zdrowia PTP.

Na zlecenie Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy w ciągu ostatnich 10 lat prowadziłam badania jakości pomocy oferowanej przez warszawskie placówki, udzielające wsparcia osobom doświadczającym przemocy w rodzinie. W ramach badań przeprowadziłam ponad 100 wywiadów z osobami korzystającymi z pomocy tych placówek. Badania te były dla mnie niezwykle ciekawym doświadczeniem, bo dzięki nim miałam okazję dowiedzieć się, jakiej pomocy potrzebują zarówno dorosłe osoby doświadczające przemocy w rodzinie, jak i ich dzieci, które same doświadczają przemocy ze strony swych najbliższych, ale też są świadkami przemocy i te dramatyczne obrazy noszą w swej pamięci.

Od wielu lat ze studentami pedagogiki specjalnej prowadzę autorskie zajęcia poświęcone problematyce przemocy w rodzinie, na których rozmawiam z przyszłymi nauczycielami o sposobach identyfikowania przemocy wobec dzieci, o czynnikach sprzyjających przemocy w rodzinie, o skutkach przemocy, ale również o sposobach pomocy i o trudnościach związanych z udzielaniem pomocy uczniom doświadczającym przemocy w rodzinie. Zwracam również uwagę na obowiązki, jakie nakłada *Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy domowej* na pracowników oświaty, w szczególności na obowiązek realizacji procedury Niebieskich Kart. Chętnie podzielę się z Państwem swoją wiedzą i doświadczeniem.

ASYSTENTKA

Amelia Zagrodzka

uczennica

Uczę się masażu w szkole policealnej. Tańczę, zajmuję się rękodziełem, angażuję się społecznie i kulturalnie, lubię spędzać czas w przyrodzie. Ważny jest dla mnie kontakt ze sobą, z innymi ludźmi i z otoczeniem.

Temat edukacji bez przemocy jest dla mnie szczególnie ważny, ponieważ doświadczyłam różnych form edukacji: i tej w tradycyjnej szkole, i tej na edukacji domowej.

NVC i *mindfulness* są dla mnie istotnymi elementami edukacji i po prostu życia bez przemocy. Dzięki m.in. mojej mamie, Alicji Zagrodzkiej, mam z nimi kontakt od dłuższego czasu, staram się je poznawać i korzystać z nich na co dzień. Przez jakiś czas miałam też okazję być na stażu w przedszkolu i żłobku Zielona Wieża, gdzie posługiwaliśmy się językiem *NVC*. Uczestniczyłam w warsztatach „Przyjmowanie tego, co jest” prowadzonych przez trenera certyfikowanego *NVC* o. Chrisa. Jestem zafascynowana książkami Miki Kashtan.

W czasie trwania studiów „Edukacja bez przemocy” będę dbać o przestrzeń, w której będą się odbywać zajęcia, oraz o udostępnianie potrzebnych materiałów. Planuję być obecna w soboty (przed zajęciami i po zajęciach), czasem też w niedziele. Bardzo się cieszę, że w ten sposób będę mogła wspierać uczestników i prowadzących we wspólnym rozwoju!